Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25944
Copyright: Admont, Benediktinerstift

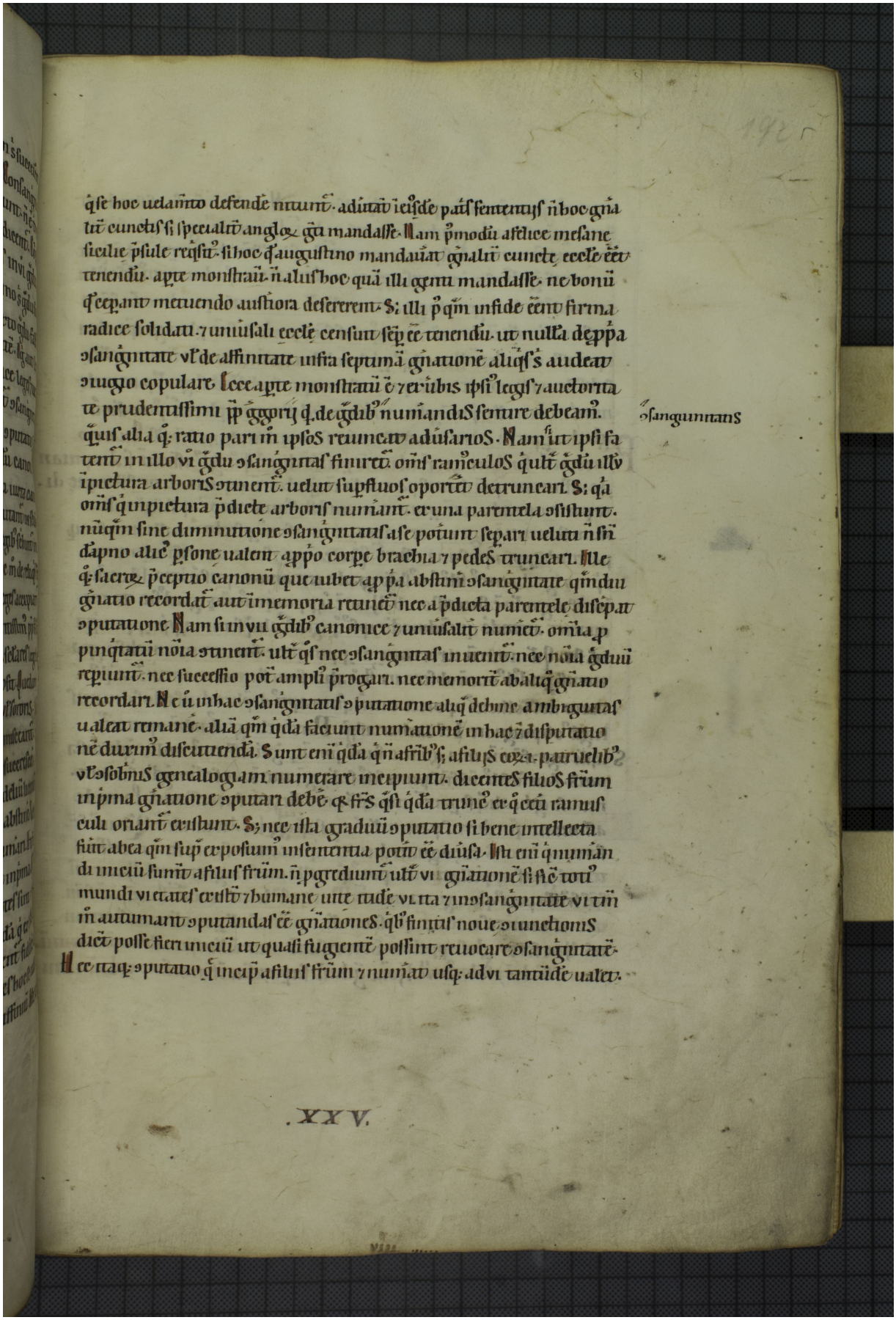

qſe hoc uelamto defendẽ ntuntur. adunav ieiſdẽ paſ ſententiaſ ñ hoc gna
tũ cunctis ſi ſpecialtũ anglo gũ mandaſſe. Nam p modũ affrice mesane
ſicilie p ſule reqſtũ ſi hoc q̃ augustino mandauit gnaliter cunctis ecclie ẽt
tenendũ. aptẽ monſtrauit ñ aliis hoc quã illi gentũ mandaſſe. ne bonũ
q̃ ceperant metuendo auſtiora deſererent. S; illi p q̃m in fide ẽtũ firma
radice ſolidati. ꝛ uniuſali ecclie cenſuit ſep ẽ tenendũ. ut nulla deppa
oſanguitate vl de affinitate infra ſeptimã gnationẽ aliquiſ s audeat
o iugio copulare. Ecce aptẽ monſtratũ ẽ ꝛ ex ubis ipſi legis ꝛ auctorita
te prudentiſſimi ip gregorij q. de qdũ numiandis ſentire debeam.
quiſ alia q. ratio pari in ipſos reuuncat aduſarios. Nam ſi ut ipſi fa
tentur in illo vi gdu oſanguitatis finiretur omis ramculos qui gdũ illv
ipictura arboris oſtuentur. uelut ſupfluos oportet detruncari. S; qa
omis q in pictura p dicte arboris numiantur. ex una parentela oſiſtunt.
nũq̃m ſine diminutione oſanguitatis a ſe potuit ſepari uelut ñ ſñ
dapno alie p ſone ualent appo corpe brachia ꝛ pedes truncari. Ille
q. ſacre p ceptio canonũ que iubet ap pa abſtini oſanguitate q̃m diu
gnatio recordat aut in memoria retinet nec a p dicta parentele diſepat
oputatione. Nam ſi in vii gdũ canonice ꝛ uniuſalit numiter omia p
punctatim noia oſtuentur. ut q̃ſ nec oſanguitatis inuenit nec noia gduũ
reperiunt. nec ſucceſſio pot ampli progari. nec memoriẽ ab aliq gnatio
recordari. Nec ũ in hac oſanguitatis oputatione aliq dcbunt ambiguitatis
u aleat remanere. alia q̃m q da faciunt numiationẽ in hac ꝛ diſputatio
nẽ durim diſcutiendã. Sunt enim q da q ñ affirib; ſi; afilius coꝛa. paruelib
vl ſobrinis genealogiam numerare incipiunt. dicentes filios fratrum
in prima gnationẽ oputari debẽ q fratres qſi q da trunc ex q ccũ ramuſ
culi oriantur exiſtunt. S; nec iſta graduũ oputatio ſi bene intellecta
fuit a bea q̃m ſup exposium in ſententia potuit ẽ diuiſa. Iſti enim q in man
di incipiũ ſumitur afilius fratrum. ñ pgrediuntur ut vi gnationẽ ſi ſic totũ
mundi vi etatis exiſtit ꝛ humane uite tradit vi rita ꝛ in oſanguitate vi tin
in autumant oputandas ẽ gnationes. q̃b finitis noue oſunctionis
dicit poſſe fieri incipiũ ut quaſi fugientes poſſint reuocari oſanguitate.
Ecce itaq oputatio q incipit a filius fratrum ꝛ numiatur uſq ad vi tamũ de ualet.

oſanguinitatis

.XXV.